

Arrest

nr. 285 770 van 7 maart 2023
in de zaak RvV X / XI

In ake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. WORONOFF
Roodebeeklaan 44
1030 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 3 oktober 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 september 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 januari 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 februari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. LAMBEAU, die *loco* advocaat V. WORONOFF verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen als niet-begeleide minderjarige vreemdeling België binnen op 25 oktober 2021 en dient op 9 november 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Op 19 september 2022 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot de kennelijke ongegrondheid van het verzoek en aan verzoeker wordt internationale bescherming geweigerd. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 20 september 2022 aangetekend aan verzoeker wordt verzonden, en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Albanees staatsburger afkomstig uit Rrëshen en bent u 17 jaar oud. Uw vader en moeder waren respectievelijk werkzaam bij de technische dienst van de gemeente en als

ober. Omwille van het leven in Albanië, de financiële moeilijkheden en het feit dat uw vader vaak dronken thuis kwam, waren er veel ruzies tussen uw ouders, hetgeen zich weerspiegelde op u, uw zus en broer. Toen u 15 of 16 jaar oud was, begon u steeds meer te beseffen en te begrijpen waarover deze ruzies gingen. De ruzies tussen uw ouders verergerden tot op een gegeven moment, ongeveer begin oktober 2021, de maat voor u vol was. U gaf uw ouders te kennen dat u niet langer in Albanië wou blijven en naar het buitenland wou vertrekken. Uw ouders gaven de toestemming opdat u uiteindelijk kon vertrekken.

Eind oktober 2021 verliet u Albanië met de bus. U reisde samen met uw paternale oom B. via Kosovo, Noord-Macedonië, Servië, Hongarije, Oostenrijk en Duitsland tot België. Twee dagen later kwam u aan in België op 25 oktober 2021. Op 9 november 2021 diende u uw verzoek om internationale bescherming in.

Bij terugkeer naar Albanië vreest u op straat te belanden, alles te verliezen en geen steun te hebben om in Albanië een toekomst op te bouwen.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende originele documenten neer: uw paspoort (d.d. 07/07/2021) en uw identiteitskaart (d.d. 29/06/2021).

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier van oordeel is dat er wat u betreft, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw advocaat en uw voogd die in de mogelijkheid verkeerden om stukken neer te leggen en opmerkingen te formuleren en werd bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, alsook met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat, kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kan voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

U heeft in het kader van uw verzoek om internationale bescherming immers geen feiten of elementen aangehaald waaruit blijkt dat u Albanië hebt verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of wegens een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde asielmotieven geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep). U vreest bij terugkeer naar Albanië immers op straat te zullen belanden omwille van de mondelinge ruzies tussen uw ouders en stelt te zijn vertrokken uit Albanië naar aanleiding van deze ruzies omdat u niet langer op die manier wou leven (notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 14/09/2022, p. 7, p. 8). Uit uw verklaringen blijkt dan ook dat de door u aangehaalde familiale problemen van louter interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard zijn. In dit verband verklaarde u overigens dat er, behalve deze ruzies met uw ouders, geen andere redenen zijn waarom u niet terug kan naar Albanië (CGVS, p. 7). Evenmin heeft u problemen gekend met medeburgers of de Albanese autoriteiten (vragenlijst CGVS, d.d. 03/08/2022, vraag 3.7). Opgemerkt dient ook dat u, die gevlucht is omwille van de familiale problemen met uw ouders, tot op heden wekelijks in contact staat met uw ouders (CGVS, p. 5). Uw ouders gaven u als minderjarige bovendien de toestemming om Albanië te verlaten samen met uw oom (CGVS, p. 6). Uit uw verklaringen dat u uw familie wenst te

helpen door hun financieel te ondersteunen en hen naar Europa te brengen opdat hun relatie en mentaliteit zou verbeteren (CGVS, p. 11) kan tot slot worden afgeleid dat u allerminst een persoonlijke vrees hebt ten aanzien van uw ouders.

Wat betreft uw beweringen dat u omwille van uw familiale problemen alles zal verliezen, geen steun zal hebben om uw toekomst uit te bouwen, niet meer naar school zal kunnen gaan en u op straat zal belanden bij terugkeer naar Albanië (CGVS, p. 8, p. 10), dient te worden opgemerkt dat deze economische motieven evenmin verband houden met de criteria van de Vluchtelingenconventie, noch met de bepalingen opgenomen in de definitie van subsidiaire bescherming. Wat er ook van zij, wat betreft uw verklaring geen steun te hebben of op niemand te kunnen rekenen (CGVS, p. 8), dient te worden gewezen op het feit dat u beschikt over een familiaal netwerk in Albanië om op terug te vallen. Zo heeft u zoals aangehaald nog wekelijks contact met uw ouders, alsook heeft u contact met uw andere familieleden en uw vrienden in Albanië (CGVS, p. 5, p. 6, p. 10). U heeft ook steeds bij uw ouders, die over een eigen woning beschikken, kunnen inwonen tot aan uw vertrek uit Albanië. Ook uw grootouders, die vaak bemiddelden in de ruzies tussen uw ouders, woonden bij u. U ging ook op bezoek bij uw familie in Durrës en werd door uw paternale oom B. begeleid gedurende uw reis naar België. U verklaart tot slot bij terugkeer bij uw maternale ooms terecht te kunnen (CGVS, p. 4, p. 5, p. 6, p. 9). Er kan dan ook worden aangenomen dat u op de steun en hulp van uw familie zou kunnen rekenen bij terugkeer naar Albanië.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. Bovendien blijkt uit een volledig en ten gronde onderzoek van uw verzoek om internationale bescherming dat u, bij het voorleggen van uw verzoek om internationale bescherming en het uiteenzetten van de feiten, enkel aangelegenheden aan de orde heeft gesteld die niet ter zake doen om uit te maken of u in aanmerking komt voor internationale bescherming. In toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande analyse niet in positieve zin ombuigen. Uw paspoort en uw identiteitskaart tonen uw identiteit en nationaliteit aan, hetgeen hier niet ter discussie staat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

*Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.
(...)"*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In zijn "verzoekschrift tot nietigverklaring" voert verzoeker in wat zich aandient als een enig middel de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 57/6/1, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van "het beginsel van de goede administratie zowel als de onjuiste beoordeling".

Vooreerst wordt in het verzoekschrift de vrees bij terugkeer herhaald. Zo vreest verzoeker namelijk "voor de stressende situatie ontwikkeld door de ruzies en het geweld van zijn vader en op straat te belanden". Vervolgens staat verzoeker stil bij het uitgangspunt van de commissaris-generaal volgens hetwelk Albanië een veilig land is en dat hij beroep kan doen op de nationale autoriteiten. Dit uitgangspunt van de

commissaris-generaal wordt door verzoeker tegengesproken en hij stelt dat *“Als het veilig is voor de vreemdelingen die in Albanië op vakantie gaan, is het dagelijks leven in concreto totaal verschillend”*.

Verzoeker stelt zich voorts de vraag of hij op steun kan rekenen van de politie, gezien deze aan corruptie lijdt, en betoogt vervolgens dat *“Zelfs indien het Commissariaat-Generaal over informatie beschikt betreffende de evolutie en de intentieverklaringen betreffende de verhoging van de doeltreffendheid of het professionaliseren van de politionele en gerechtelijke autoriteiten erkent hij dat hervormingen nog steeds nodig zijn”*.

Verder verwijst verzoeker naar landeninformatie met een uiteenzetting aangaande huishoudelijk geweld daterend van 2017 waaruit volgens hem blijkt dat de situatie tot op heden zorgwekkend is. Hij stelt dat de geschetste situatie uit de landeninformatie *“mutatis mutandis vergeleken kan worden”* en is ervan overtuigd dat *“de spot, de kritiek, de discriminatie en de stigmatisering die hieruit voortvloeien het leven in Albanië voor hem onmogelijk maakt.”*

Doordat verzoeker een vrees in de vluchtelingenrechtelijke zin heeft of minstens een reëel risico loopt op ernstige schade bij terugkeer en hij niet beschikt over de nodige bescherming wegens zijn minderjarigheid, is er luidens het verzoekschrift tevens een gevaar in de zin van artikel 3 van het EVRM.

2.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat vraagt verzoeker de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) om de beslissing *“nietig te verklaren en hem het statuut van vluchteling te erkennen”* en *“in ondergeschikte orde, het dossier terug te verwijzen naar het CGVS voor een nieuw onderzoek van de asielaanvraag”*.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt geen stukken ter staving van zijn betoog bij het voorliggende verzoekschrift.

2.3. Beoordeling

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.2. Waar verzoeker vraagt om de nietigverklaring van de bestreden beslissing te bevelen, dient vooreerst te worden opgemerkt dat de Raad op grond van artikel 39/2, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet de bestreden beslissing van de commissaris-generaal slechts kan bevestigen, hervormen, of, in bepaalde gevallen, vernietigen.

2.3.3. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. De Raad stelt echter vast dat verzoeker niet verduidelijkt op welke wijze de bestreden beslissing een schending zou inhouden van enerzijds artikel 1 van de voornoemde wet van 29 juli 1991, waarbij tevens dient te worden opgemerkt dat dit artikel enkel het toepassingsgebied van deze wet bepaalt en anderzijds van *“het beginsel van de goede administratie zowel als de onjuiste beoordeling”*, waarbij niet wordt verduidelijkt over welk rechtsprincipe of welke beginselen van behoorlijk bestuur het hier gaat. Verzoeker kan deze schendingen dan ook niet dienstig aanvoeren.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft voorts tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te

verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3.5. De Raad stelt vast dat verzoeker een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 19 september 2022 waarbij zijn verzoek om internationale bescherming, overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet, volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, §1, eerste lid, b), van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*.

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

De Raad duidt erop dat Albanië bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 - opnieuw - werd vastgesteld als veilig land van herkomst (BS 28 februari 2022).

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aanwezig is. Een verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van één van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St.* Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110-116).

Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, *in casu* Albanië, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat een verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

2.3.6. Na lezing van het administratief dossier kan de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, slechts vaststellen dat verzoeker *in casu* geen dergelijke elementen bijbrengt. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd dat verzoeker geen substantiële redenen heeft opgegeven om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van

herkomst ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

Uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat hij Albanië heeft verlaten wegens de ruzies tussen zijn ouders. Bij een terugkeer naar Albanië vreest hij op straat te belanden, alles te verliezen en geen steun te hebben om in Albanië een toekomst op te bouwen.

2.3.7. Waar verzoeker wijst op zijn vrees voor de mondelinge ruzies tussen zijn ouders, wordt door de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, benadrukt dat het uiterst opmerkelijk is dat verzoeker, ondanks dat deze ruzies volgens zijn verklaringen de enige aanleiding van zijn vertrek vormden, tot op heden wekelijks contact heeft met zijn ouders en dat zijn ouders zelfs toestemming gaven aan verzoeker om Albanië te verlaten (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 5 en 6). De aangehaalde familiale problemen blijken dan ook van louter interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard te zijn en houden geen verband met het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève). Daarenboven geeft verzoeker aan de wens te hebben zijn familie financieel te ondersteunen en hen naar Europa te brengen in de overtuiging "*dan gaan ze hun gedragingen en mentaliteit veranderen*" (*ibid.*, p. 11). Hieruit blijkt dat in hoofde van verzoeker geen persoonlijke vrees ten aanzien van zijn ouders kan worden aangenomen, zodat er evenmin een reëel risico op ernstige schade wordt aangetoond. Verzoeker verklaarde verder dat er, behalve deze ruzies met zijn ouders, geen andere redenen zijn waarom hij niet terug kan naar Albanië; evenmin heeft hij problemen gekend met medeburgers of Albanese autoriteiten (*ibid.*, p. 5).

2.3.8. Voorts beaamt de Raad dat ook de verdere vrees van verzoeker om door de familiale problemen alles te verliezen, geen steun te hebben om een toekomst uit te bouwen, niet meer naar school te kunnen gaan en op straat te belanden (*ibid.*, p. 8 en 10), evenmin verband houden met het Verdrag van Genève, noch met de definitie van subsidiaire bescherming. Bovendien stelt de Raad vast dat verzoeker wel degelijk over een familiaal netwerk in Albanië beschikt om op terug te vallen. Zo blijkt uit de verklaringen van verzoeker dat hij wekelijks contact heeft met zijn ouders, dat hij nog in contact staat met andere familieleden en vrienden, dat hij op bezoek ging bij familie in Durrës en dat hij door een paternale oom werd begeleid gedurende zijn reis naar België. Verzoeker heeft steeds kunnen inwonen bij zijn ouders die over een eigen woning beschikken en waar ook zijn grootouders, die vaak bemiddelen in de familiale ruzies, verblijven (*ibid.*, p. 4 – 6 en 10). Eveneens zijn er op vlak van huisvesting geen elementen aanwezig die zouden aantonen dat verzoeker er alleen voor zou staan, daar hij verklaarde bij terugkeer naar Albanië bij een maternale oom terecht te kunnen (*ibid.*, p. 9).

2.3.9. De Raad merkt vervolgens op dat het voorliggende verzoekschrift blijk geeft van een verkeerde lezing van de bestreden beslissing en dat verzoeker geheel nalaat om op een rechtstreekse manier te reageren op de motieven van de bestreden beslissing.

Ten eerste stelt de Raad vast dat er door de commissaris-generaal nergens wordt gestipuleerd, noch geïnsinueerd dat verzoeker wordt verweten geen bescherming bij de nationale autoriteiten te hebben gezocht. De verwijzing door verzoeker naar corruptie binnen de politie en naar eventuele informatie waar de commissaris-generaal over zou beschikken betreffende de evolutie binnen de politionele en gerechtelijke autoriteiten worden dan ook als niet dienstig beschouwd.

Ten tweede merkt de Raad op dat door verzoeker in het verzoekschrift voornamelijk de nadruk wordt gelegd op huishoudelijk geweld. Hij verwijst hierbij naar landeninformatie welke een uiteenzetting bevat over huishoudelijk geweld in Albanië daterend van 2017 en welke stelt dat huiselijk geweld binnen alle lagen van de Albanese bevolking voorkomt, maar voornamelijk vrouwen treft die financieel afhankelijk zijn van hun echtgenoot of partner. De Raad acht deze door verzoeker aangehaalde informatie niet dienstig daar deze enerzijds gedateerd is en er anderzijds door verzoeker niet wordt aangetoond op welke manier de door hem geponeerde vrees in verband dient te worden gebracht met huishoudelijk geweld. Op basis van het administratief dossier stelt de Raad immers vast dat er geen elementen voorhanden zijn die erop wijzen dat verzoeker zelf het slachtoffer zou zijn van huishoudelijk geweld. In zijn verklaringen wordt door verzoeker enkel gewezen op mondelinge ruzies tussen zijn ouders en zoals *supra* gesteld kan de vrees van verzoeker ten aanzien van zijn ouders niet eens worden aangenomen. Het louter verwijzen naar de situatie omtrent huishoudelijk geweld in Albanië en stellen dat deze "*mutatis mutandis vergeleken kan worden*" volstaat aldus niet. Tevens worden er geen concrete argumenten aangevoerd om de aangehaalde "*spot, de kritiek, de discriminatie en de stigmatisering die hieruit voortvloeien*" en het gebrek aan bescherming wegens verzoekers (voormalige) minderjarigheid, aan te nemen.

De Raad stipt aan dat verzoeker met de uiteenzetting in het verzoekschrift niet de minste poging onderneemt om voormelde vaststellingen van de commissaris-generaal *in concreto* te weerleggen, dan wel te verklaren. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar hij op voormelde wijze echter geheel in gebreke blijft. De Raad stelt dan ook vast dat verzoeker geen enkel inhoudelijk verweer ontwikkelt tegen de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing, die als vaststaand worden beschouwd en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

2.3.10. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.11. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoeker geen substantiële redenen heeft opgegeven om zijn land van herkomst, Albanië, in zijn specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

2.3.12. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

2.3.13. De Raad ziet, gelet op het voorgaande, geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven maart tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS